378R3136

Ἀριθ. N 370/72 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 30.12.78

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3136/78 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1978

περί τῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος καθορισμοῦ μέ διαγωνισμό εἰσφορᾶς κατά τήν εἰσαγωγή ἐλαιολάδου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν(1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1562/78(2), καί ἰδίως τό ἄρθρο 16 παράγραφος 6,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2749/78 τοῦ Συμβουλίου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1978 περί τῶν συναλλαγῶν λιπαρῶν οὐσιῶν μεταξύ Κοινότητος καί Ἑλλάδος(3), καί ἰδίως τό ἄρθρο 5 παράγραφος 6,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75 τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 25ης Ἰουλίου 1975(4), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3020/75(5), καθόρισε τίς εἰδικές λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος τῶν πιστοποιητικῶν εἰσαγωγῆς καί τοῦ προκαθορισμοῦ στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν· ὅτι πρέπει νά συμπληρωθεῖ ὁ ἐν λόγω κανονισμός ἀπό τίς εἰδικές διατάξεις τίς ἀπαραίτητες γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος εἰσφορᾶς πού καθορίζεται μέ διαγωνισμό στόν τομέα τοῦ ἐλαιολάδου·

ὅτι οἱ εἰδικές αὐτές διατάξεις ἤ συμπληρώνουν ἤ παρεκκλίνουν ἀπό αὐτές τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1975 περί κοινῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος πιστοποιητικῶν εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς καί προκαθορισμοῦ γιά τά γεωργικά προϊόντα(6), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1624/78(7)·

ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2751/78 τοῦ Συμβουλίου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1978 πού θεσπίζει τούς γενικούς κανόνες τούς ἀναφερομένους στό καθεστώς καθορισμοῦ μέ διαγωνισμό εἰσφορᾶς κατά τήν εἰσαγωγή ἐλαιολάδου(8), οἱ συμμετέχοντες στό διαγωνισμό ὑποβάλουν αἴτηση πιστοποιητικοῦ εἰσαγωγῆς σέ ἡμερομηνίες πού καθορίζει ἡ Ἐπιτροπή· ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἁρμονική ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος καθορισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς, πρέπει νά προβλεφθεῖ ὥστε ἡ ὑποβολή τῶν αἰτήσεων νά γίνεται μέ τρόπο τέτοιο, ὥστε ἡ ἐλάχιστη εἰσφορά νά ὑπολογίζεται μία φορά τήν ἑβδομάδα·

ὅτι ἡ εἰδική ἀσφάλεια πρέπει νά καθορισθεῖ σέ ἐπίπεδο πού νά ἐπιτρέπει τήν καλή λειτουργία τοῦ συστήματος καθορισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς μέ διαγωνισμό· ὅτι, γιά λόγους διοικητικῆς ἁπλουστεύσεως, πρέπει νά προβλεφθεῖ ὥστε ἡ εἰδική αὐτή ἀσφάλεια νά ἀντικαθιστᾶ ἐκείνη πού προβλέπεται στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75·

ὅτι, ὅταν ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει τήν προσφυγή στή διαδικασία τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅλες οἱ εἰσαγωγές τῶν ἀναφερομένων προϊόντων ὑπόκεινται σ' αὐτή τή διαδικασία·

ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75, οἱ εἰσαγωγές προϊόντων τοῦ τομέως ἐλαιολάδου, κατώτερες ἤ ἴσες πρός 100 χιλιόγραμμα, ἄν καί ὑποκείμενες σέ εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς, δέν ἀποτελοῦν ἀντικείμενο αἰτήσεως πιστοποιητικοῦ εἰσαγωγῆς· ὅτι πρέπει γιά λόγους διοικητικῆς ἁπλουστεύσεως νά διατηρηθεῖ αὐτή ἡ διάταξη·

ὅτι σέ ὁρισμένα Κράτη Μέλη οἱ ἐμπορευόμενοι πραγματοποιοῦν εἰσαγωγές μικρῶν ποσοτήτων· ὅτι ἄν οἱ ἔμποροι αὐτοί πρέπει νά παρουσιάζουν προσφορές μέσα στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας τοῦ διαγωνισμοῦ, ἡ διοικητική ἐπιβάρυνση τῶν ἁρμοδίων ὀργανισμῶν στά Κράτη Μέλη θά αὐξάνεται χωρίς νά προκύπτει ἀπό αὐτό καλύτερη γνώση τῆς ἀγορᾶς· ὅτι πρέπει νά ὑποβληθοῦν στή διαδικασία διαγωνισμοῦ μόνον οἱ αἰτήσεις πιστοποιητικοῦ γιά ποσότητες ἀνώτερες ἀπό 20 000 χιλιόγραμμα τοῦ προϊόντος πού ἀναφέρεται στήν ἐν λόγω αἴτηση·

ὅτι, γιά νά ἀποφευχθεῖ κάθε κίνδυνος διαταραχῆς τῆς κοινοτικῆς ἀγορᾶς, πρέπει στίς δύο προαναφερόμενες περιπτώσεις νά εἰσπραχθεῖ εἰσφορά· ὅτι πρέπει νά ὑποβληθοῦν οἱ εἰσαγωγές πού εἶναι κατώτερες ἤ ἴσες

(1) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 185 τῆς 7.7.1978, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 331 τῆς 28.11.1978, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 213 τῆς 11.8.1975, σ. 1.
(5) ΕΕ ἀριθ. N 299 τῆς 19.11.1975, σ. 11.
(6) ΕΕ ἀριθ. N 25 τῆς 31.1.1975, σ. 10.
(7) ΕΕ ἀριθ. N 190 τῆς 13.7.1978, σ. 14.
(8) ΕΕ ἀριθ. N 331 τῆς 28.11.1978. σ. 6.

μέ 21 000 χιλιόγραμμα στήν ἐλαχίστη εἰσφορά πού ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς εἰσαγωγῆς γιά κάθε μία ἀπό τίς προβλεπόμενες κατηγορίες ἐλαιολάδου· ὅτι, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ σωστή λειτουργία τοῦ καθεστῶτος τῶν εἰσφορῶν, πρέπει νά περιορισθεῖ ὁ ἀριθμός αἰτήσεων τῶν πιστοποιητικῶν πού ἀφοροῦν τίς ἀνωτέρω ἀναφερόμενες ποσότητες καί πού δύνανται νά ὑποβληθοῦν ἀπό κάθε ἐνδιαφερόμενο· ὅτι πρέπει γιά τόν ἴδιο σκοπό νά ἀπαγορευθεῖ ἡ δυνατότητα μεταβιβάσεως τέτοιων πιστοποιητικῶν·

ὅτι τά αἰτούμενα πιστοποιητικά εἰσαγωγῆς πού δέν ἀφοροῦν τή διαδικασία διαγωνισμοῦ δέν παραδίδονται παρά μετά προθεσμία τεσσάρων ἡμερῶν, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75 τῆς Ἐπιτροπῆς· ὅτι ἡ πείρα ἔδειξε ὅτι οἱ αἰτήσεις πιστοποιητικῶν πού ἀναφέρονται σέ τέτοιες ποσότητες εἶναι λίγες· ὅτι, κάτω ἀπό τίς συνθῆκες αὐτές, ἡ προαναφερόμενη προθεσμία χορηγήσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ δέν εἶναι ἀπαραίτητη·

ὅτι, ὅταν ἐλαιόλαδα ἤ ἐλιές πού προορίζονται γιά τήν παραγωγή ἐλαίου ὑπόκεινται εἴτε στό καθεστώς πού προβλέπεται στήν ὁδηγία 69/73/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Μαρτίου 1969 πού ἀφορᾶ τήν ἐναρμόνιση τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στό καθεστώς ἐνεργητικῆς τελειοποιήσεως([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 76/119/ΕΟΚ([2]) εἴτε στό καθεστώς τό ἀναφερόμενο στό ἄρθρο 9 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 645/75 τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 13ης Μαρτίου 1975 πού προβλέπει τίς κοινές λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῶν εἰσφορῶν καί τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατά τήν ἐξαγωγή γιά τά γεωργικά προϊόντα([3]), πρέπει νά προβλέπονται εἰδικές διατάξεις ἀπαραίτητες ἀπό τήν ὕπαρξη ἑνός καθεστῶτος εἰσφορᾶς κατόπιν διαγωνισμοῦ στόν τομέα τοῦ ἐλαιολάδου·

ὅτι, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς εὐελιξίας τοῦ καθεστῶτος πού ἐφαρμόζεται στίς εἰσαγωγές μικρῶν ποσοτήτων, εἶναι σκόπιμο νά παρακολουθηθεῖ ἀπό πλησιέστερα ἡ ἐξέλιξη τῶν ἐμπορικῶν διακινήσεων πού ἀναφέρονται σέ τέτοιες ποσότητες· ὅτι πρέπει νά τροποποιηθεῖ κατά συνέπεια ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 205/73 τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1973 πού ἀναφέρεται στίς ἀνακοινώσεις ἀνάμεσα στά Κράτη Μέλη καί στήν Ἐπιτροπή στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν([4]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2413/77([5])

ὅτι τά προβλεπόμενα μέτρα στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Λιπαρῶν Οὐσιῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Σέ περίπτωση προσφυγῆς στή διαδικασία διαγωνισμοῦ πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 16 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ ἤ στό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2749/78, οἱ αἰτήσεις τῶν πιστοποιητικῶν εἰσαγωγῆς γιά τό ἐλαιόλαδο κατατίθενται στούς ἁρμόδιους ὀργανισμούς τῶν Κρατῶν Μελῶν τή Δευτέρα καί τήν Τρίτη ἑκάστης ἑβδομάδος.

Ἡ προθεσμία καταθέσεως τῶν αἰτήσεων ὁρίζεται στήν 16η ὥρα. Αὐτή ἡ προθεσμία:

— προωθεῖται κατά μία ὥρα στήν Ἰρλανδία καί στό Ἡνωμένο Βασίλειο κατά τήν περίοδο πού δέν ἐφαρμόζεται σ' αὐτά τά Κράτη Μέλη ἡ λεγόμενη θερινή ὥρα,

— ὁρίζεται κατά μία ὥρα ἐνωρίτερον στά ἄλλα Κράτη Μέλη, ὅταν αὐτά ἐφαρμόζουν τή λεγόμενη θερινή ὥρα.

Κάθε αἴτηση πού κατατίθεται τήν Τρίτη μετά τή λήξη τῆς προθεσμίας ἤ μία ἀπό τίς ἑπόμενες ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος θεωρεῖται ὅτι κατετέθη τή Δευτέρα τῆς ἑπόμενης ἑβδομάδος.

Ἐν τούτοις, γιά τίς αἰτήσεις πού ἔχουν κατατεθεῖ τήν Τρίτη μετά τή λήξη τῆς προθεσμίας, δέν ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου παρά μόνο ἄν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀνέγραψε στήν αἴτησή του ὅτι εἶχε τήν πρόθεση νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό τίς ἐν λόγω διατάξεις.

2. Σέ περίπτωση πού ὁ δικαιοῦχος ἐπιθυμεῖ νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό εἰδικό καθεστώς πού ἀπορρέει ἀπό τίς συμφωνίες πού συνήφθησαν μεταξύ τῆς Κοινότητος καί ὁρισμένων τρίτων χωρῶν, ἡ ἔνδειξη τῆς σχετικῆς τρίτης χώρας, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75, πρέπει νά παρασχεθεῖ ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο ἐντός προθεσμίας τριάντα ἡμερῶν πού ἔπονται τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τῆς ἐλαχίστης εἰσφορᾶς· ἐν τούτοις, ὅσον ἀφορᾶ τήν Ἑλλάδα, ἡ ἔνδειξη αὐτή πρέπει νά ἐμφαίνεται στήν αἴτηση τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Στίς ἄλλες περιπτώσεις ἀπό αὐτές πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω, ὁ δικαιοῦχος μπορεῖ νά συμπληρώσει τήν αἴτηση πιστοποιητικοῦ μέσα στίς τριάντα ἡμέρες πού ἀκολουθοῦν τή θέση σέ ἰσχύ τῆς ἐλαχίστης εἰσφορᾶς μέ τήν ἔνδειξη στά τετραγωνίδια 13 καί 14 «τρίτες χῶρες».

3. Ἡ δήλωση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2751/78 ὑποδεικνύει:

α) Τήν περιγραφή τοῦ ἀναφερομένου προϊόντος, καθώς καί τή δασμολογική κλάση ἤ διάκριση, πού ἀφορᾶ τά προϊόντα αὐτά καί, ἄν πρόκειται γιά προϊόν παραγόμενο ἐξ ὁλοκλήρου στήν Ἑλλάδα καί μεταφερόμενο ἀπ' αὐτή τή χώρα κατευθείαν στήν Κοινότητα, τήν ἔνδειξη «Ἑλλάς»·

β) τήν ποσότητα, τήν ποιότητα τοῦ ἐλαιολάδου καί, σέ περίπτωση ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2751/78, τήν ἐμφάνιση τοῦ προϊόντος γιά τήν ὁποία ἔγινε ἡ αἴτηση·

γ) τό ὕψος τῆς ἀκαθάριστης εἰσφορᾶς ἀνά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος πού ὁ αἰτών ὑποχρεοῦται νά ἐ-

([1]) ΕΕ ἀριθ. Ν 58 τῆς 8.3.1969, σ. 1.
([2]) ΕΕ ἀριθ. Ν 24 τῆς 30.1.1976, σ. 58.
([3]) ΕΕ ἀριθ. Ν 67 τῆς 17.3.1975, σ. 16.
([4]) ΕΕ ἀριθ. Ν 23 τῆς 29.1.1973, σ. 15.
([5]) ΕΕ ἀριθ. Ν 279 τῆς 1.11.1977, σ. 55.

ξοφλήσει κατά τήν εἰσαγωγή. Αὐτό τό ποσό ἐκφράζεται στό ἐθνικό νόμισμα τοῦ Κράτους Μέλους στό ὁποῖο ἔχει κατατεθεῖ ἡ αἴτηση.

4. Τά Κράτη Μέλη κοινοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή μέ telex, τήν πρώτη ἐργάσιμη ἡμέρα πού ἀκολουθεῖ τή λήξη τῆς προθεσμίας καταθέσεως τῶν αἰτήσεων, τόν ἀριθμό τῶν ἀναφερομένων αἰτήσεων στήν παράγραφο 1, χωριστά ἀνάλογα μέ τήν προέλευσή τους καί, γιά κάθε μία ἀπ' αὐτές τίς αἰτήσεις, ὅλες τίς πληροφορίες πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3.

Ἄρθρο 2

1. Τό ποσό τῆς εἰδικῆς ἀσφαλείας πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2751/78 εἶναι ἴσο πρός τό 20% τῆς εἰσφορᾶς πού προσφέρει κάθε αἰτών καί γιά τήν ποσότητα τοῦ πρός εἰσαγωγή προϊόντος. Αὐτή ἡ ἀσφάλεια ἀντικαθιστᾶ ἐκείνη πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75.

2. Ἡ ἀσφάλεια ἀποδεσμεύεται ἀμέσως, ἐφ' ὅσον δέν χορηγηθεῖ πιστοποιητικό εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρο 3

Ἡ ἐλάχιστη εἰσφορά καθορίζεται μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε νά τίθεται σέ ἰσχύ μία φορά τήν ἑβδομάδα.

Ἄρθρο 4

1. Τό πιστοποιητικό περιλαμβάνει μέσα στό τετραγωνίδιο 20 μία ἀπό τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

— rate of levy applicable (in national currency) per 100 kg,

— gültiger Abschöpfungssatz (in Landeswährung) per 100 kg,

— tasso del prelievo applicabile (in moneta nazionale) per 100 kg,

— toe te passen heffing (in nationale valuta) per 100 kg,

— gældende afgiftssats (i national valuta) pr. 100 kg,

— taux du prélèvement (en monnaie nationale) par 100 kg,

— ὕψος τῆς εἰσφορᾶς (σέ ἐθνικό νόμισμα) ἀνά 100 χιλιόγραμμα.

2. Τό ποσό πού ἀναφέρεται στό πιστοποιητικό εἶναι ἐκεῖνο πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 4 ὑπό γ). Ἐν τούτοις, σέ περίπτωση πού τό πιστοποιητικό ἐπιστρέφεται μέ τήν ἔνδειξη στά τετραγωνίδια 13 καί 14 μιᾶς τρίτης χώρας μέ τήν ὁποία ἡ Κοινότητα ἔχει συνάψει συμφωνία, ἡ εἰσφορά ἡ πραγματικά ἐξοφληθεῖσα ἀπό τόν ἔμπορο εἶναι αὐτή πού ἀναφέρεται ἀνωτέρω, προσαρμοσμένη κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν κανονισμῶν:

— (ΕΟΚ) ἀριθ. 2164/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1970 περί τῶν εἰσαγωγῶν ἐλαιολάδου ἀπό τήν Ἱσπανία[1], ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2277/71[2],

— (ΕΟΚ) ἀριθ. 1180/77 τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Μαΐου 1977 περί τῶν εἰσαγωγῶν ἐλαιολάδου ἀπό τήν Τουρκία[3], ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2387/77[4],

— (ΕΟΚ) ἀριθ. 1508/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 24ης Ἰουνίου 1976 περί τῶν εἰσαγωγῶν ἐλαιολάδου προελεύσεως Τυνησίας[5],

— (ΕΟΚ) ἀριθ. 1514/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 24ης Ἰουνίου 1976 περί τῶν εἰσαγωγῶν ἐλαιολάδου προελεύσεως Ἀλγερίας[6],

— (ΕΟΚ) ἀριθ. 1521/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 24ης Ἰουνίου 1976 περί τῶν εἰσαγωγῶν ἐλαιολάδου προελεύσεως Μαρόκου[7],

— (ΕΟΚ) ἀριθ. 2750/78 τοῦ Συμβουλίου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1978 περί τοῦ κατ' ἀποκοπή ποσοῦ γιά τό ἐλαιόλαδο πού παράγεται ἐξ ὁλοκλήρου στήν Ἑλλάδα καί μεταφέρεται κατευθείαν ἀπό αὐτή τή χώρα στήν Κοινότητα[8].

Ἄρθρο 5

1. Ἄν ἡ αἴτηση γιά πιστοποιητικό περιλαμβάνει τήν ἔνδειξη «Ἑλλάς», τό πιστοποιητικό χορηγεῖται μόλις τεθεῖ σ' ἐφαρμογή ἡ ἐλαχίστη εἰσφορά ἀφοῦ ἀναγραφεῖ ἡ ἔνδειξη «Ἑλλάς» στά τετραγωνίδια 13 καί 14.

2. Ὅσον ἀφορᾶ τίς εἰσαγωγές ἀπό τρίτες χῶρες, ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, τό πιστοποιητικό χορηγεῖται μόλις ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποδείξει στήν ἁρμόδια ἀρχή τήν ἔνδειξη πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75, ἡ ζητήσει τό πιστοποιητικό νά φέρει στά τετραγωνίδια 13 καί 14 τήν ἔνδειξη «τρίτη χώρα».

Σέ περίπτωση πού σέ προθεσμία τριάντα ἡμερῶν μετά τήν ἐφαρμογή τῆς ἐλάχιστης εἰσφορᾶς ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν κοινοποιεῖ καμία ἀπό τίς ἐνδείξεις πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω, τό πιστοποιητικό χορηγεῖται μόλις ἐκπνεύσει ἡ προθεσμία αὐτή. Σ' αὐτή τήν περίπτωση στά τετραγωνίδια 13 καί 14 ἀναγράφεται ἡ ἔνδειξη «τρίτη χώρα».

3. Τό πιστοποιητικό ἰσχύει ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς πραγματικῆς χορηγήσεώς του μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρίτου μήνα πού ἀκολουθεῖ τήν ἡμερομηνία τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς ἐλαχίστης εἰσφορᾶς.

4. Τό πιστοποιητικό καθιστᾶ ὑποχρεωτική τήν εἰ-

(1) ΕΕ ἀριθ. N 238 τῆς 29.10.1970, σ. 3.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 241 τῆς 27.10.1971, σ. 2.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 142 τῆς 9.6.1977, σ. 10.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 278 τῆς 29.10.1977, σ. 13.
(5) ΕΕ ἀριθ. N 169 τῆς 28.6.1976, σ. 9.
(6) ΕΕ ἀριθ. N 169 τῆς 28.6.1976, σ. 24.
(7) ΕΕ ἀριθ. N 169 τῆς 28.6.1976, σ. 43.
(8) ΕΕ ἀριθ. N 331 τῆς 28.11.1978, σ. 5.

σαγωγή ἀπό τήν τρίτη χώρα πού ἀναφέρεται στά τετραγωνίδια 13 καί 14.

Ἄρθρο 6

1. Οἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων δέν ἐφαρμόζονται στίς εἰσαγωγές τίς σχετικές μέ ποσότητα κατώτερη ἤ ἴση μέ 21 000 χιλιόγραμμα.

Οἱ εἰσαγωγές αὐτές, ἐξαιρουμένων τῶν εἰσαγωγῶν ποσότητος κατώτερης ἤ ἴσης πρός 100 χιλιόγραμμα, ὑπόκεινται στίς διατυπώσεις ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν πού ὁρίζονται στούς κανονισμούς (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75 καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3.

2. Κατά τό χρόνο πού ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία διαγωνισμοῦ, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1, οἱ εἰσαγωγές πού ἀναφέρονται στήν πρώτη φράση τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπόκεινται στήν τελευταία ἐλάχιστη εἰσφορά πού ἔχει καθορισθεῖ πρίν ἀπό τήν ἡμέρα εἰσαγωγῆς.

3. Ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν μπορεῖ νά παρουσιάζει κάθε ἑβδομάδα παρά μία μόνον αἴτηση πιστοποιητικοῦ πού ἀναφέρεται σέ ποσότητα ἀνώτερη ἀπό 100 χιλιόγραμμα καί δέν ὑπερβαίνει τά 20 000 χιλιόγραμμα. Κατά παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 193/75, τό ἀνωτέρω ἀναφερόμενο πιστοποιητικό δέν μπορεῖ νά ἐκχωρηθεῖ. Ἐπί πλέον, οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75 δέν ἐφαρμόζονται σ' αὐτό τό πιστοποιητικό.

Ἄρθρο 7

1. Ἐάν ἐλαιόλαδα τεθοῦν εἴτε ὑπό τό καθεστώς τελειοποιήσεως εἴτε ὑπό τό καθεστώς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 9 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 645/75 καί κατόπιν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, εἴτε ὡς ἔχουν, εἴτε κατόπιν μεταποιήσεως, ἡ πρός εἴσπραξη εἰσφορά εἶναι:

— ἡ εἰσφορά πού ἐμφαίνεται στό πιστοποιητικό εἰσαγωγῆς πού χορηγεῖται μέσα στό πλαίσιο τοῦ διαγωνισμοῦ μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2, ἤ

— ἡ τελευταία ἐλάχιστη εἰσφορά πού ἔχει καθορισθεῖ ἀπό τήν Ἐπιτροπή πρό τῆς ἡμερομηνίας τῆς θέσεώς των σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, ἄν ὑποβάλλεται τό πιστοποιητικό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 5 ἤ ἄν ἡ ποσότητα πού τίθεται σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία εἶναι ἴση ἤ κατώτερη ἀπό 100 χιλιόγραμμα.

2. Ὅταν ἐλιές τῶν διακρίσεων 07.01 Ν ΙΙ καί 07.03 Α ΙΙ τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου ἐτέθησαν εἴτε ὑπό τό καθεστώς ἐνεργητικῆς τελειοποιήσεως εἴτε ὑπό τό καθεστώς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 9 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 645/75 καί κατόπιν σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία, ἀφοῦ προηγουμένως μεταποιηθοῦν σέ ἔλαιο, ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρο 8

Τό κείμενο τοῦ ἄρθρου 6α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 205/73 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«*Ἄρθρο 6α*

Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό καθεστώς τῆς εἰσφορᾶς κατά τήν εἰσαγωγή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 16 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ, τά Κράτη Μέλη κοινοποιοῦν στήν Ἐπιτροπή τό ἀργότερο τήν Τετάρτη ἑκάστης ἑβδομάδος τόν ἀριθμό τῶν πιστοποιητικῶν εἰσαγωγῆς πού ἀναφέρονται σέ ποσότητες 20 000 χιλιογράμμων καί ἔχουν ζητηθεῖ κατά τή διάρκεια τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος, καθώς καί τίς ἀντίστοιχες ποσότητες, κατανεμημένες κατά ποιότητα.»

Ἄρθρο 9

Ἡ Ἐπιτροπή ἐνημερώνει μία φορά τό μήνα τά Κράτη Μέλη σχετικά μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος καθορισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς μέ διαγωνισμό.

Ἄρθρο 10

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1979.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 28 Δεκεμβρίου 1978.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Finn GUNDELACH

Ἀντιπρόεδρος